

RECTOR ACADEMIÆ LIPSIENSIS.

Poeta Tragicus *Euripides* suam illam, quæ *Orestes* inscribitur, Tragœdiam, hoc modo, ut *Cicero* quidem IV. *Tusculanarum*, priores tres versus interpretatus est, orditur; *Neq. tam terribilis ulla fandi oratio est, neq. fors, neq. malum ullum in veetum, quod non humana natura patiendū ferat.* Hos versus, cum recitari in theatro aliquando audivisset *Socrates*, iussit eum, qui recitaverat, aliquantulum resistere; Ipse verò eosdem recitans, altâ mente de infinitis calamitatibus & miseriis, quibus humana natura oppressa est, cogitare cœpit. Sane omnium temporum memoria, Philosophos etiam excellentē sapientia præditos, dubium hoc, ut ipsis quidem visum fuit, unde nimirum tot morbi, calamitates & ærumnæ, mors denique ipsa ortum habeat & existat, vehementer exercuit. Neque verò ex hoc extricare se poterunt, quin potius apparet, quò diligentius hac de re cogitârunt, eò in majorem ipsos dubitationem incidisse; tantum abest, ut verum aliquid in hoc perscrutando deprehendere potuerint. Nos autem, qui Dei beneficio singulari, in eo cœtu, qui est *Ecclesia Christi*, versamur, & scimus, unde moles ista calamitatum, quibus nobilissima & præstantissima hominum natura subiecta est, orta sit, & præsentissimam habemus consolationem, de miseriis & ærumnis his aliquando finiendis, & morte hac temporali, quæ singulis momentis imminet, cum vitâ & beatitudine sempiternâ permutandâ. Ideoque cum tristes aliqui casus, qui summi sæpe mœroris causa sunt, eveniunt, aut vi mortis aliqui repentinâ ex hac vitâ abripiuntur, non frangantur animis pii, sed respicientes ad consilium Dei æterni, qui omnes capitis nostri capillos in numero habet, totos sese divinæ voluntati tradant; id quod fieri etiam debere divinum illud jubet axioma; *Subditus esto Deo, & orare eum.* Atque hæc præmittere visum fuit, cum præter omnem spem & opinionem indicendum esset funus, Viri prudentissimi, Domini *CHILIANI GRÄFFNI*/Reipublicæ hujus Lipsiensis Senatoris. Eum natum fuisse constat hîc *Lipsiæ*, Anno supra millesimum, quingentesimum, octogesimo secundo, parentibus spectatissimis: Patre Viro clarissimo & prudentissimo, Domino *Casparo GRÄFFNI*/Scabinatus Electoralis, qui hîc Lipsiæ est, *Assessore*, Reipublicæ Lipsiensis *Consule*, & *Ærarii* Ecclesiastici ad *D. Thom.* præside gravissimo: Matre verò Fœminâ honoratissimâ, Viri quondam prudentissimi, Dn. *Chiliani RÜHLEWEINS*/Senatoris & *Ædilis* ejusdem Reipublicæ Filiâ. Ab hisce parentibus effectum fuit diligentem, ut piè denatus, ab ineunte statim ætate, ad studia pietatis, artium & linguarum adhiberetur. Qua de causa eum non solum Scholæ *Nicolaitanæ*, sed etiam privatis Præceptoribus informandum tradiderunt, inter quos fuerunt præcipuè, Viri Reverendi, *Dominus Melchior WIEGLEBEN*/ jam minister Ecclesiæ in *Sattbeim*, & *Dominus M. Ludovicus RECHTENBACH*/sub quorum institutione fideli prima tyrocinia posuit, & tantum in artibus & linguis profecit, ut cum magno studiorum suorum fructu, maturè ad studium Juris se convertere, & in eo quoque industriam, tam publicis, quam privatis doctoribus, probare potuerit. Et quidem Institutiones Juris, quas ipse Imperator prima legum cunabula, & totius legitimæ scientiæ prima elementa vocat, partim ex privatis Viri quondam eximii, Dn. *M. Nicolai LISCI*, *Profess.* prælectionibus, partim etiam ex publica auscultatione cognovit, & præceptiones singulas, quæ ab Augustissimo Imperatore cupida LL. Juventuti proponuntur, postea in diversis Collegiis privatis, puta Virorum amplissimorum, Dn. *D. Josephi AVENARIÏ*, *Præsulatus Cizensis Cancellarij* &c. Et Dn. *D. Reinhardi ROSENS*/ *Invidiosissima Casarea Majestatis Consularij*, & præstantissimæ Reipublicæ *Vratislaviensis Syndici* &c. ad usum transferre studuit. Anno supra millesimum, sexcentessimum, octavo, post reditum ex *Italia*, quam unâ cum aliis, ex parentum suorum consensu & voluntate, biennio ante, intraverat, ad matrimonium animum adjunxit, acceptâ in uxorem *Virgine* tum temporis *CATHARINA*, Viri Consultissimi, Domini *M. JOHANNIS SCIPIONIS*, tum temporis *Protonotarii*, & Reipublicæ Lipsiensis *Ædilis*, filiâ, qua cum in conjugio vixit honorato suavi & fœcundo octennium, Pater factus, Dei benedictione, liberorum sex, de quibus adhuc duo filii, cum una filia, superstites sunt.

Eâ verò piè defunctâ, Anno supra millesimum, sexcentessimum, decimo sexto, statim Anno sequenti, ad secunda vota transire sibi proposuit, initis etiam Sponsalibus, cum virgine tum temporis *SABINA URSULA*, Viri Amplissimi & Consultissimi, Dn. *Valentini KRAPPÏ*, J. U. D. & Senioris Scabinatus Electoralis Lipsiensis, quæ tamen propter insecutam Sponsæ mortem effectum suum habere haud potuerunt. Quare id propositum suum pium & honestum redintegavit, anno supra millesimum, sexcentessimum, decimo octavo, die M. Januarii 26, junctus matrimonio, tum temporis Virgini honoratissimæ *ANNÆ*, Viri quondam Amplissimi & Præcellentissimi, Domini *Andrea GOLDBECKENS*/ J. U. D. & Scabinatus Electoralis *Assessoris*; postea aulæ Electoralis *Consularij* p. m. relicta filia, quam nunc viduam post se, cum liberis ex hoc & priori conjugio, reliquit mœstissimam, & cum eâ quoque vixit similiter in suavissima animorum conjunctione, Pater factus quinque liberorum, quatuor nimirum masculorum & unius fœmellæ, qui omnes in pueritia prima obierunt, unico adhuc filiolo superstiti. Factum est autem, ut durante adhuc primo conjugio, ab Amplissimo Senatu hujus Urbis in curiam evocatus, & ibidem anno, supra millesimum, sexcentessimum, duodecimo, à rationibus publicis conficiendis constitutus, anno verò supra millesimum sexcentessimum, decimo sexto, præfectus publicarum pensionum, & eodem denique anno totius superioris Circuli Saxonici acceptorum inspector nominatus & electus fuerit. Quibus functionibus omnibus ac singulis, eâ quidem fide & industriâ præfuit, ut anno supra M. DC. XXI. præviâ ordinariâ electione, & secutâ confirmatione clementissimâ, Illusterrimi *Electoris Saxonie*, Domini nostri gratiosissimi, inter Senatores hujus Reipublicæ locum obtinuerit, quam Spartam tam fideliter & diligenter quoque ornavit piè defunctus, ut non solum officio suo in singulis partibus satisfecerit, sed etiam singularem prudentiæ & diligentiæ laudem commeruerit, auctus aliis dignitatibus compluribus, inprimis verò in inspectione *Xenodochij*, ad *D. JOHANNIS*, anno supra M. DC. XXIII. & publicarum rationum, anno supra M. DC. XXVI. Reliquam vitam ita transegit piè defunctus, ut hominem pium, gravem, & honestum deceret. Nam & verbum Dei omni tempore piè & attentè audivit, & secundum præscriptum illius omnes vitæ suæ rationes instituit & conformavit, usus quotannis aliquoties cœnâ Dominicâ, in publicis conventibus Ecclesiasticis, nemini præterea molestus, sed omnibus gratus & acceptus, cum quibus conversari quotidie necesse habuit. Etsi verò pro ratione ætatis suæ diutius vivere, & gratam Reipublicæ operam navare potuisset, aliter tamen visum fuit Deo præpotenti & misericordi, qui certis de causis eum ex hac miseria tristissima tam celeriter, & opinione suorum aliorumque citius, evocare voluit. Unde factum, ut non ita pridem catarrhus satis molestus eum oppresserit, ex cujus vehementia hæcenus defectionem omnium virium, cum caloribus quibusdam præternaturalibus sensit, superveniente præsertim pleuritide, ita, ut totus lecto, per paucis abhinc diebus, adhærere cœperit. Verum quod fieri solet plerumque, in ea præsertim ætate, quæ media est, ut istiusmodi concurrentibus morbis universis ac singulis, vires totius corporis prosternantur, & debilitentur; ita quoque cum piè denato actum, ut paulò post, destructis & desolatis viribus omnibus, ipse quoque ultimum vale, quod dici solet, Uxori, liberis & toti familiæ honoratissimæ dicere coactus fuerit, consopitus placidissimè, inter preces & suspiria ardentissima, in que complexu ferè medio suorum, accepto prius viatico illo saluberrimo corporis & sanguinis Christi, seque eo, ad salutarem ex hac vita emigrationem præparante, proximo die Luna, horam circiter decimam antemeridianam, anno ætatis suæ quadragesimo sexto, Anima τὴ μακαρίτη ἐστὶν ἐυλογία, & lætatur eâ salute, quam paravit Cornu salutis, de quo in hesternò Evangelio vaticinatur *Propheta Zacharias*: Corpus verò exanime hodiè, post tertiam vespertinam, ad commune dormitorium deferetur. Quo tempore, ut præstò Nobis sint cives Academici, & frequentes adveniant, nobiscum funus hoc Senatorium profecturi, volumus & mandamus. Quod ipsum piè demortui viduæ & hæredibus, & toti familiæ honestissimæ gratum & acceptum; nostro verò Ordini maximè honorificum futurum est. PP. die XXV. M. Junii Anno M. DC. XXVIII.

LIPSIÆ, Excudebat GREGORIUS RITSCH Anno M. DC. XXIX.

LIPSIENSIS
RECTOR ACADEMIÆ

